

udarbejdede Udkast til en ny Straffelov, og den indeholder den fornødne Hjemmel for at straffe en hel Række af de i det private Forslag særlig opregnede Tilfælde. Dette vil saaledes naturligvis gælde Læmlestelse af Dyrene og Benyttelse af Dyr, der paa Grund af Sygdom eller Beskadigelse ikke uden Lidelse kan udføre det paagældende Arbejde, men desuden vil Straffen efter Omstændighederne kunne ramme anden slet Behandling af Dyr saasom at slaa dem uden Grund eller paa særlig ømfindtlige Steder, Forsømmelse af at skaffe dem den fornødne Beskyttelse mod Vind og Vej, hensynsløs Transport eller Sammenstuvning og brutal og pinefuld Slagtning, ukyndig Behandling i Sygdomstilfælde, alt for saa vidt Behandlingen kan siges at være uforsvarlig. Bestemmelsen har saaledes et videre Omraade end den nugældende Bestemmelse i Straffelovens § 297. Man har dog under Hensyn til, at der, som ogsaa anket over af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, mulig i gældende Praksis kan være nogen Tilbøjelighed til at sætte Bøderne for Dyrplageri ret lavt, fundet det rettest at fastsætte et Minimum for disse Bøder af 20 Kr.

§ 2.

Der hersker nogen Uenighed om Nyttens af et Forbud mod Kupering af Heste, naar man dog praktisk set ikke samtidig kan forbyde Brugen af kuperede Heste, men da det veterinære Sundhedsraad i den som Bilag 1 trykte Erklæring tilraader Forbudet, bør dette dog vistnok forsøges. Thi selv om de fleste her i Landet benyttede kuperede Heste indføres fra Udlandet i kupe-ret Tilstand, og selv om det er muligt at sende Hestene her fra ud af Landet for at lade dem kupere, vil Forbudet dog forhindre, at denne Behandling af Dyrene finder Sted her, og vil mulig kunne virke til at retlede den almene Opfattelse paa dette Omraade. Der kunde være Spørgsmaal om at medtage ogsaa Kupering af andre Dyr, navnlig Hunde, men dette er ikke blevet tilraadet fra veterinær Side, og det maa da anses for tilstrækkeligt, at saadan Kupering vil medføre Straf, naar den kan betegnes som en Mishandling eller uforsvarlig Behandling af Dyret, jfr. § 1.

Kastration af Heste bør altid foretages af Dyr læger; om det tillige bør kræves at Dyret bedøves, kan være noget tvivlsomt, idet det veterinære Sundhedsraad synes tilbøjeligt til at mene, at Ængstelsen ved Bedøvelsen er værre for Dyret end

Smerten ved Kastrationen; efter Raadets tvivlende Stilling er det dog formentlig rigtigst at kræve Bedøvelse. For andre Husdyrs Vedkommende bør Kastration, foruden naturligvis af Dyr læger, ogsaa vedblivende kunne foretages af de af Amtet i Overensstemmelse med nugældende Regler autoriserede Personer, de saakaldte Hesteskærere og Svinesnidere. Da Antallet af Dyr læger næsten overalt her i Landet er ret betydeligt, og saadanne Personer ikke beskikkes, hvor der er fornøden Adgang til Dyr lægehjælp, har Bestemmelserne herom neppe stor praktisk Betydning, men de tør dog ikke helt ophæves.

Straffen vil ramme saavel den, der uberettiget foretager den omtalte Operation, som den, der lader en uberettiget foretage den, hvad enten det nu er Dyrets Ejer eller en af hans undergivne.

§ 3.

For at beskytte Husdyr mod unødige Lidelse foreslaas det, at syge og tilskadekomne Husdyr af Politiet skal kunne fordres dræbte, naar det vil være hensigtsløst at lade dem leve. Til at skønne over dette Spørgsmaal bør Politiet om fornødent benytte en Dyr læges Vejledning, for at der ikke skal paaføres Dyrets Ejer unødigt Tab. Paa den anden Side skal det da ogsaa paahvile Dyr lægerne at give Politiet Underretning, naar de i Medfør af deres Stilling kommer til Kundskab om, at et Dyr befinder sig i en saadan Tilstand, at det ikke bør lades i Live, og Ejeren nægter godvillig at lade det dræbe.

Da der ikke af Hensyn til økonomiske Interesser bør tilføjes Husdyrene unødige Lidelser, foreslaas det, at en Nedslagning af Dyrene ikke skal kunne forlanges udsat, fordi der i Forsikringskontrakter er truffet Bestemmelser om, at Forsikringsselskabets Repræsentant skal have Adgang til at syne Dyret, inden det dræbes, eller der er taget Forbehold af anden lignende Art. Da Ejeren imidlertid ikke bør bære Tabet herved, og da de i Loven paabudte Forsigtighedsregler maa anses for tilstrækkelige ogsaa til at beskytte Forsikringsselskabets Interesser, foreslaas det, at Bestemmelser af den nævnte Art i Forsikringskontrakter skal være ugyldige.

Af Hensyn til de Vanskeligheder ved Lovens Gennemførelse som et Forbehold for ældre Forsikringskontrakter vilde medføre, maa Reglen gælde for alle Kontrakter uden Hensyn til Indgaaelsestid.